

Tarina Mustankorkean Monsterista 1/3

Jokaisessa hyvin hoidetussa kompostissa ja biojätelaitoksessa asuu Monsteri. Ne ovat yleensä hyväntuulista porukkaa. Et ehkä kuitenkaan halua mennä niitä kovin lähelle. Vaikka ne eivät pure, ne eivät tuoksu kovin hyvältä. Niiden tehtävänä on hajottaminen, ja hajottamistuotteena syntyy kaasua. Sanotaanko vaikka näin, että se ei tuoksu ihan ruusuilta.

Tämä tarina kertoo Monsterista, joka lähti karkuteille omasta biojätelaitoksestaan.

Monsteri asusteli tyytyväisenä omalla biokaasulaitoksellaan Mustankorkealla. Sillä oli kelpo homma. Se hajotti syömänsä biojätteen kaasuksi ja mullaksi. Sen ansiosta autot (myös jäteautot) liikkuvat liikenteessä ja kasvit saavat multaa.

Tasaisin väliajoin tuli kuorma biojätettä. Siellä oli omenankaroja, banaaninkuoria, porkkanan kantoja, teepusseja ja kalannahkoja – voi nam, mauskutteli Monsteri! Välillä sinne oli päätynyt myös homeista leipää ja pilaantunutta ruokaa. Sitä Monsteri harmitteli. Se ei pitänyt ruuan haaskaamisesta, mutta pisteli yhtä kaikki vanhat pöperöt suihin. Välillä se sylkäisi pieniä muovitarroja ja pussin palasia ulos suustaan, sillä ne eivät sulaneet sen mahassa ja se ei halunnut mahanpuruja.

Tapahtui kuitenkin niin, että päivä päi-

vältä biojätettä tuli vähemmän Monsterin ruuaksi. Sillä alkoi olla koko ajan nälkä, eikä se pystynyt tuottamaan biokaasua ja multaa. Sitä alkoi huolestaa, menisikö nyt työpaikka alta.

Lopulta se kömpi epätoivoissaan ulos omasta laitoksestaan ja lähti selvittämään mistä ihmeestä oikein oli kyse. Monsteri mateli kaupunkiin ja alkoi nuuskia. Sillä oli

Tarina Mustankorkean Monsterista 2/3

nimittäin erittäin tarkka nenä, joka kyllä erotti perunankuoret pussinsulkijoista ja kahvinpurut kartonkipakkauksista.

Monsteri päätyi erään kerrostalon pihalle ja kyllä vain, siellä oli tuoretta ruokaa! Se möyri roskakatokseen ja alkoi tutkailla biojäteastioita, mutta hetkonen, haju ei tullutkaan sieltä...mitä ihmettä. Sen ruoka olikin pistetty sekajätteeseen! Sekaisin vauvan vaippojen, likaisten pakkausten ja pölynimuripussien kanssa! Yök!

Monsteria kuvotti. Se päätti möyriä johonkin toiseen pihaan. Sitä sapetti suunnattomasti, kun sen ruoka oli heitetty ihan väärään paikkaan. Eivätkö ihmiset osanneet lukea? Monsteri tuhautti mustaa nenäänsä ja pyöräytti ainoaa silmäänsä.

Monsteria ei onnistanut seuraavassakaan pihassa. Taas biojäte oli lajiteltu sekajätteen

joukkoon rikkinäisten tavaroiden ja tupakantumppien sekaan! Monsteri oli jo todella nälkäinen ja sitä harmitti toden teolla. Mitä

tämä tämmöinen oikein oli? Käyttökelpoiset ruuat sekaisin poltettavien roskien kanssa!

Lopulta se päätyi erään talon pihaan, jossa oli vierekkäin sekajäte- ja biojäteastiat. Se oli niin nälkäinen, että tuuppasi menses-

sään koko sekajäteastian kumoon ja alkoi penkoa sieltä ruokaa. Se repi pusseja auki ja rouskutti sieltä täältä biojätteen palasia. Pian se sai seurakseen myös variksia ja lokkeja. Talon omistaja oli huomannut linnut ja tuli ihmettelemään, mistä kaaoksessa oli oikein kyse. Naisparka hypähti puoli metriä ilmaan, kun näki mustan yksilmäisen Monsterin mutustamassa roskia lokiin ja varisten seassa.

Sekajätteen seassa on jopa 21 % biojätettä.

Tarina Mustankorkean Monsterista 3/3

Monsteria alkoi hävettää, kun se oli pelästytynyt toisen tuolla tavalla. Se olisi punastunut, jos olisi voinut niin tehdä. Se mutisi: "Anteeksi, kun tein sotkun. Olin niin nälkäinen, kun ihmiset eivät enää kierrätä biojätteitä."

Nainen tokeni hieman ja kysyi: "Sinä siis syöt biojätteitä?"

Monsteri vastasi: "Niin, syön mielelläni. Teen niistä multaa ja kaasua, se on minun hommani. Mutta en ole saanut ruokaa pitkiin aikoihin, ja siksi lähdin selvittämään mistä oli kyse."

Nainen katsoi Monsteria myötätuntoisesti. "Odotappas hetkenen", hän sanoi.

Nainen meni sisälle taloon ja palasi hetken kuluttua mukanaan ämpäri, joka oli täynnä ruuantähteitä, kuoria ja kahvinporoja.

"Tässä on sinulle ainakin ensi alkuun", hän sanoi. "Minä ainakin lupaan tästä lähtien kierrättää biojätteet, niin et jää nälkäiseksi."

Monsteri ilahtui, söi ruuan hyvällä ruokahalulla ja auttoi siivoamaan levinneet roskat.

"Minä yritän puhua muillekin", nainen sanoi, "että muistaisivat kierrättää."

Monsteri oli hyvin iloinen ja kiitti naista useita kertoja. "Minun täytyy varmaan palata kotiin", se sanoi. "Olen tainnut seikkailla tarpeeksi yhdelle päivälle." Mennessään se kumarsi ja nainen heilautti sille kättään vastaukseksi.

Sana alkoi kiertää kierrätyksestä ja Monsterille riitti taas ruokaa ja töitä. Se jatkoi elelyään tyytyväisenä biokaasulaitoksella, jonka se koki omaksi kodikseen. Eikä se seikkaillut enää muualle paitsi kompostiserkkujensa luo aina kesäisin.

Tehtäviä

OLE LUOVA: Piirrä, maalaa tai askartele kuva Monsterin seikkailusta.

TIETOVISA: Tiedätkö vastaukset?

1. Mitä Monsteri teki työkseen?
2. Mitä Monsteri tykkäsi syödä?
3. Miksi Monsteri lähti biokaasulaitokselta?
4. Mikä Monsteria ärsytti talon pihassa?
5. Mitä nainen teki?